

دکتر جواد حسین زاده

دبیر مجمع مشورتی نظام مسائل استان هرمزگان

تحلیل و بررسی جامع نظام مسائل جنگ ۱۲ روزه ایران و اسرائیل

رژیم صهیونیستی با بهره گیری از اصل غافلگیری که در جنگهای مختلف روی آن اتکا دارد، در سحرگاه ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ اقدام به آغاز حملات هدفمند خود به ایران نمود. موج اول حملات شامل ترور فرماندهان نظامی سطوح عالی کشور و دانشمندان طراز اول هسته ای بود. سپس ضربه به ساختار پدافندی کشور بمنظور ایجاد تسهیل در حملات موجهای بعدی و پس از آن نیز ضربه به اماکن و تاسیسات نظامی و هسته ای کشور انجام شد.

فارغ از ضرباتی که دشمن توانست وارد آورد و به تبع آن هزینه ای که برای کشور در پی داشت، ایجاد وفاق ملی و انسجام عمومی و همبستگی اجتماعی بی نظیری که می توان از آن بعنوان فرصتی که در تهدید شکل گرفت یاد کرد که بستر مناسبی را برای مقابله با جنگ سخت دشمن فراهم کرد.

بطور کلی فضای جنگ ۱۲ روزه را میتوان به دو بخش فرصت ها/مزیت ها و آسیب ها/ضعف ها تقسیم نمود که ذیلا بصورت آیتم وار در جهت اختصار متن عنوان میگردد:

مزیت ها/فرصت ها:

۱- بسیج مردمی و تشریک مساعی پس از هجوم بیگانه به کشور در جهت شناسایی عناصر نفوذی، جاسوسان و مرتبطان سرویسهای بیگانه و همکاری بی نظیر با دستگاههای انتظامی و امنیتی کشور

۲- تزریق روحیه جهاد، شهادت، وطن پرستی و میهن دوستی بین افشار مختلف و توده های گوناگون مردمی در داخل و خارج از کشور در راستای تقویت حس تعصب ناسیونالیستی و دفاع از کشور و ارتقای تعلق خاطر ایرانیان سراسر جهان به کشورشان

۳- آسیب و هزینه ای که به رژیم صهیونیستی در این جنگ وارد شد در هیچکدام از منازعات عمر ۷۸ ساله این رژیم سابقه نداشت. (جنگ ۶ روزه اعراب و اسرائیل، جنگ با لبنان، جنگ با سوریه و ...)

لذا اولین تجربه مردم اسرائیل از موشکباران شهرهایشان در جنگ برایشان رقم خورد.

۴- احساس خطر جدی کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس پس از حمله موشکی ایران به پایگاه نظامی آمریکا در قطر و خیز جمهوری اسلامی برای بکارگیری توانمندی و ظرفیت خود در حوزه ژئوپلیتیک (تنگه هرمز)

۵- تحسین بین المللی شجاعت ایرانیان در مواجهه با ابرقدرت ها و در راس آن تحسین شجاعت و راهبری مناسب کشور در شرایط بحرانی توسط رهبر معظم انقلاب

۶- نشاط و شادی در افکار عمومی بین المللی از منکوب شدن رژیم صهیونیستی در برابر حملات بی سابقه ایران و ترسیم منظومه مقابله جبهه حق علیه باطل در نظام سیاسی جهانی از طریق تولید محتوای ضد اسرائیلی در فضای مجازی (آهنگ، انیمیشن، تیزر و...)

۷- کنترل مناسب بازار توسط دولت و جلوگیری از احتکار و هرج و مرج و یا هر گونه کمبود اقلام و امکانات اولیه زندگی

۸- رویه مناسب، قابل قبول و منطقی صدا و سیما در کنترل بحران و پوشش مناسب تحولات جنگ و اطلاع رسانی عمومی

۹- تحکیم مواضع نظم و امنیت و کاهش جالب آمار جرم و سرقت در شهرهای مختلف کشور از طریق تعامل مناسب نیروی انتظامی و بسیج و ایجاد ایست و بازرسی های موثر و گشت های شهری منظم در خلال بحران

آسیب ها/ضعف ها

۱- انتقال مرجعیت رسانه ای به خارج از کشور و محور قرار دادن شبکه های معاند برای دریافت اخبار و اطلاعات صحیح مانند ایران اینترنشنال و بی بی سی

۲- مسئله نفوذ و نشت اخبار و اطلاعات حساس نظام که ناشی از اختلال در فرآیند گزینش کشور می باشد.

۳- آشفتگی در نظام امنیتی کشور با موازی کاری و تکرار الگوی اوایل انقلاب در تعدد دستگاههای اطلاعاتی و امنیتی کشور

الگوی ابتدای دهه ۶۰: اطلاعات سپاه، اطلاعات نخست وزیری، اطلاعات شهربانی

الگوی فعلی: وزارت اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه، سازمان اطلاعات نیروی انتظامی

در سال ۶۳ در جهت جلوگیری از موازی کاری و تداخل مأموریت ها با مصوبه مجلس و تصمیم گیری سطوح کلان نظام، تجمیع دستگاههای اطلاعاتی به یک دستگاه واحد تحت عنوان وزارت اطلاعات صورت پذیرفت که پس از گذشت سه دهه مجددا همان الگوی قبلی تکرار شد.

۴- تسامح و تساهل در سازماندهی و مدیریت اتباع بیگانه بالاخص افغانه بدلیل اتخاذ سیاست های مقطعی و مصلحت اندیشی های نادرست که موجب ایجاد پاشنه آشیلی برای ساختار امنیت کشور گردید.

۵- اولویت بندی نادرست مسائل کشور و انحراف معیار در مواجهه با مشکلات اصلی مملکت مانند حجاب!

۶- تولید هزینه های سیاسی کلان در عرصه های داخلی و بین المللی برای نظام از طریق اتخاذ، اظهار و انتشار مواضع نادرست در برخی مطبوعات، تربیون های شاخص و مسئولین نامرتبط و عدم وجود ساز و کاری مشخص برای کنترل این گونه موضوعات

۷- فروپاشی نظام تدبیر و تصمیم گیری در خصوص استفاده از بسترهای فضای مجازی خارجی با توجه به فشارهای افکار عمومی و سوگیری غالب بسمت اعمال محدودیت و فیلترینگ که موجب روی آوردن مردم جهت صحت سنجی و راستی آزمایی موضوعات مختلف به کانالهای ماهواره ای معاند نظام گردید.

۸- اعمال محدودیت های بی دلیل و بدون نیاز لازم در عرصه های مختلف که منجر به تولید نارضایتی های اجتماعی میگردد.

۹- عدم گشایش در برخی موضوعات بن بست گونه سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور با بی تدبیری و کاهش اعتماد عمومی و سرمایه اجتماعی نظام در طول سالیان گذشته

۱۰- توفیق نسبی در زمینه آفندی و اختلال غالب در سطوح پدافندی و آسیب پذیری نظام دفاعی و امنیتی کشور بدلیل پدیده نفوذ و همچنین کهولت سن ناوگان هوایی نظامی و پدافند.

استفاده از تکنولوژی های نسل اول و دوم که در مواجهه با تکنولوژی های مدرن نسل پنجم و ششم یارای مقابله ندارند

۱۱- حملات سایبری به بستر سیستم های بانکی و قطع سیستم تزریق مالی و حقوقی کارکنان نهادهای نظامی کشور که پیش از این می بایست تدابیری درباره اینگونه حوادث اتخاذ میشد.

۱۲- هک کردن شبکه های رسمی اطلاع رسانی صدا و سیما و انتشار محتوای ضد نظام در جهت تحریک عمومی برای ایجاد آشوب و اغتشاشات داخلی و براندازی حکومت که لزوم تقویت زیر ساخت های اطلاع رسانی و ارتقای ضریب امنیت این مجاری را یادآور میشود.

۱۳- کنشگری ضعیف بلوک شرق و قدرت هایی مانند روسیه و چین در حمایت از ایران در برابر حمله آمریکا و اسرائیل که بعنوان سوالی بی پاسخ در اذهان عمومی باقی مانده و این مهم را میطلبد که پاسخ این سوال را که با وجود اعلام اتحاد راهبردی ایران با کشورهای یاد شده چرا حمایت و پشتیبانی صورت نگرفته به افکار عمومی داد و آن را اقناع کرد/.